

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1049/2023
11.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Дубравке Дамјановић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Бате Цветковића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Тамаре Милошевић, поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К 1342/22 од 23.03.2023. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр.441/23 од 21.06.2023. године, у седници већа одржаној дана 11.10.2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Тамаре Милошевић, поднет против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К 1342/22 од 23.03.2023. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр.441/23 од 21.06.2023. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду К 1342/22 од 23.03.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 1. КЗ и кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка. Оштећена је упућена на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева, док ће одлука о захтеву за трошкове кривичног поступка по предлогу пуномоћника оштећене бити донета накнадно у посебном решењу.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 бр.441/23 од 21.06.2023. године одбијена је као неоснована жалба Другог основног јавног тужилаштва у Београду и жалба браниоца окривљеног, а пресуда Другог основног суда у Београду К 1342/22 од 23.03.2023. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА - адвокат Тамара Милошевић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и врати на поновно одлучивање или преиначи другостепену пресуду и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен и нема прописан садржај.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и наводи да у радњама окривљеног нема директног умишљаја као облика виности и једног од елемената кривице, нити свести о забрањености дела и његовом хтењу, као другог облика кривице, нити урачунљивости као трећег облика кривице.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Чињенични опис кривичног дела утврђен у изреци правноснажне пресуде садржи сва битна законска субјективна и објективна обележја кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 1. КЗ и кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, за које је овај окривљени правноснажно оглашен кривим. Наиме, у изреци пресуде је наведено да је окривљени АА у време, месту и на начин ближе описан у изреци пресуде, „у стању смањене урачунљивости до степена битног али не и битно, злостављао оштећену и према њој поступао на начин којим се вређа људско достојанство и угрожавао сигурност оштећене претњом да ће напасти на живот и тело оштећене, а био је свестан свог дела, чије извршење је хтео, на тај начин што је...када је оштећена рекла да не жели да има сексуалне односе са њим, већ жели на други начин да му се искупи, он је то одбио, те ју је одвезао на забачено место, без људи,... зауставио путничко возило, затим скинуо своје бермуде и извадио полни орган, прешао са свог седишта на место сувозача где се оштећена налазила, скинуо јој фармерке... затим доњи веш и мајицу, након чега је почео да јој одваја ноге на сувозачевом седишту, супротно вољи оштећене ..., затим је узео њен телефон и ушао у њене смс поруке..., када је први пут задобила шамар од окривљеног..., затим је поново почео да јој задаје ударце затвореном шаком у пределу главе..., након чега је оштећена почела да вришти, па ју је окривљени ухватио за вилицу својом руком рекавши јој да не вришти, читаво време јој говорећи да ће је убити..., а затим је од ње тражио да полиже семену течност коју је избацио на њену леву руку, вређајући њено људско достојанство, након чега су кренули ка граду, а он ју је избацио на пут, док је била у доњем вешу, заједно са ранцем и отишао возилом у другом смеру... при чему је био свестан забрањености свог дела.“

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је недозвољен и нема законом прописан садржај.

У образложењу захтева бранилац окривљеног наводи да је нејасно на који начин је угрожена сигурност оштећене и на који начин је окривљени вређао људско достојанство оштећене. Даље напомиње да је оштећена мењала исказ и да је њено сведочење нелогично и неживотно, као и да није у сагласности са осталим изведеним доказима. Поред наведеног бранилац указује и да је остало нејасно и место извршења кривичног дела јер је окривљени у својој одбрани навео да се догађај десио у једном парку у ... у близини спомен центра ..., док је оштећена навела да претпоставља да су отишли на

Изнети наводи браниоца окривљеног по налажењу овога суда представљају оспоравање чињеничног стања утврђеног у правноснажним одлукама и оцену доказа дату од стране суда, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА у овом делу оценио недозвољеним.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, која представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, али како у образложењу захтева не даје ни један разлог због којег сматра да је дошло до повреде наведене одредбе закона, а имајући при томе у виду да Врховни суд испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, то је Врховни суд нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, у овом делу нема законом прописан садржај.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев у односу на повреду закона наведену у изреци одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, члана 484. и 485. став 4. ЗКП захтев одбацио и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Дубравка Дамјановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић